

ת"פ 30671/07/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - נ.ח.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 30671-07-19 מדינת ישראל נ' ח' (עציר)
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד נטליה
אוסטרובסקי

נגד
הנאשם - נ.ח. (עציר) הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד איתי בן נון

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפה סתם של בת זוג (שתי עבירות) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן הסגת גבול פלילית (שתי עבירות) לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. במועד ההוכחות ועוד בטרם שהעידו העדים, בא כוח הנאשם הודיע שהנאשם מודה בכתב האישום כלשונו, ומבקש לצמצם את הדיון להכרעה בטענה המשפטית שעובדות כתב האישום אינן מקימות את העבירה של הסגת גבול פלילית. למעשה, אין מחלוקת שיש להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של תקיפה סתם. לאור העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום כלשונו, אביא את העובדות שבהן הודה הנאשם במלואן.
3. בחלק הכללי של כתב האישום נאמר שהנאשם והמתלוננת היא בני זוג ושהמתלוננת מתגוררת ברחוב האאאאא בעיר אאאא (להלן: **בית אביה של המתלוננת**). בנוסף, בפרק העובדות לכתב האישום נאמר כדלקמן:

1. בתאריך 07.07.2019, בשעה 10:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול לבית ודפק על דלת הבית (להלן:

"הדלת" בחוזקה, אך המתלוננת סירבה לפתוח לו את הדלת ואמרה לו שתזעיק עבורו משטרה. בתגובה אמר הנאשם "על הזין שלי", עלה על שער הכניסה לבית (להלן: "השער"), פתח את דלת המטבח בבית (להלן: "דלת המטבח") ונכנס הימנו.

2. בנסיבות אלה, החל הנאשם לקלל וזרק את מכשיר הטלפון הנייד שלו על הקיר. בתגובה למעשיו, הוציאה המתלוננת את הנאשם מהבית ויצאה עמו על מנת שיתפכח.

3. מיד ובסמוך לכך, נשכב הנאשם על ספסל סמוך לבית והמתלוננת שבה לבית. או אז, תפס הנאשם את המתלוננת בכתפיה ומשך אותה בעוד המתלוננת צועקת "תעזוב אותי". בנסיבות אלו, ניגש הפקח אליאל מעודה (להלן: "הפקח") אל המתלוננת והנאשם, הפריד בין השניים וליווה את המתלוננת לבית, בו בזמן שהנאשם צועק לעבר הפקח "אני אזכור את הפנים שלך ואני אתראה אתך ואני אזיין אותך".

4. בהמשך, בעוד המתלוננת בבית, עלה הנאשם על השער, שבר את דלת המטבח ונכנס לבית. או אז, אמרה המתלוננת לנאשם כי היא מזעיקה משטרה. בתגובה ניגש הנאשם למתלוננת, משך בשערה, צבט באזנה וניסה לחנוק אותה באמצעות ידיו, או אז, הזעיקה המתלוננת משטרה.

5. במעשיו המתוארים לעיל, השיג הנאשם גבול במטרה לעבור עבירה ולהפחיד את יושביו ותקף את המתלוננת שלא כדין.

קביעת ממצאים שבעובדה

4. יוזכר, בסעיף 154 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמב-1982, נקבע כי "עובדה שהנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו". יוצא מכך שכל העובדות שצוטטו לעיל מתוך כתב האישום, הן עובדות שיש לראותן כמוכחות כלפי הנאשם מעצם כך שהודה בעובדות כתב האישום, כלשונו.

5. מעבר לכך, חומר החקירה הוגש בהסכמה, ולאחר מכן המתלוננת העידה ולאחריה העיד הנאשם. כמו כן, שתי אמרות החוץ של המתלוננת במשטרה (ת/5 ו-ת/6) הוגשו חלף חקירה ראשית ולאחר מכן המתלוננת נחקרה בחקירה נגדית על ידי בא כוח הנאשם וגם בחקירה חוזרת על ידי בא כוח המאשימה. כאשר בוחנים את עדותה של המתלוננת באמרות החוץ וגם את עדותה בבית המשפט, אנו

מוצאים שאין הבדלים מהותיים ביניהם. יש לציין גם שבכל הנוגע לעובדות שרלוונטיות לעבירה של הסגת גבול, אין הבדל בין עדותה של המתלוננת לבין עדותו של הנאשם ובפועל שניהם מסרו דברים דומים.

6. לפיכך, הנני קובע את הממצאים שבעובדה שלהלן, ואשר עולים מתוך ההודאה של הנאשם בפרק העובדות של כתב האישום ומתוך עדותה של המתלוננת (באמרות החוץ במשטרה ובעדותה בבית המשפט) וגם מתוך עדותו של הנאשם בבית המשפט:

א. ראשית, המתלוננת התגוררה בדרך קבע בבית אביה.

ב. שנית, הנאשם התגורר בדרך קבע בבית אמו שמצוי ברחוב xxxxxxxx בעיר xxxxxxxx (להלן: **בית אמו של הנאשם**).

ג. שלישית, במסגרת הקשר הזוגי שהיה בין הנאשם למתלוננת, כל אחד מהם התארח בבית של האחר. התארחות זו כללה גם לינה משותפת לימים בודדים בכל אחד מהבתים האמורים ולאחר מכן כל אחד מהם חזר לגור בבית הוריו.

ד. רביעית, הנאשם והמתלוננת לא גרו בדרך קבע תחת קורת גג אחת תוך ניהול משק בית משותף, וזאת לא בבית אביה של המתלוננת וגם לא בבית אמו של הנאשם. כמו כן, אף אחד מהם לא מימן את ההוצאות השוטפות בבית הוריו של האחר.

ה. חמישית, ביום 7.7.19, הנאשם היה בגילופין והמתלוננת לא הייתה מעוניינת בכניסתו של הנאשם לבית אביה ואף הבהירה לו זאת הבהר היטב ואף על פי כן הוא נכנס לתוך אותו בית בניגוד לרצונה, כאשר הוא הולם בדלת, מקלל את המתלוננת, מטיל אימה עליה ומכה אותה. לאחר שכלו כל הקיצים, המתלוננת הזמינה משטרה ועקב כך הנאשם נעצר בגין התיק שבפני.

7. כל העובדות שצוינו בפסקה 6 לעיל עולות בבירור מתוך ההצלבה של כל הראיות שלהלן: עדותה של המתלוננת באמרות החוץ שלה, ת/5 שורות 14 עד 30, ת/6 שורות 21 עד 60; עדותה של המתלוננת בבית המשפט בפרוטוקול מיום 13.11.19, עמ' 11 משורה 9 ועד עמ' 13 שורה 1, עמ' 13 משורה 14 ועד עמ' 14 שורה 8; עדותו של הנאשם בבית המשפט בפרוטוקול מיום 13.11.19, עמ' 15 שורה 13 ועד עמ' 17 שורה 20.

שאלת התקיימות העבירה של הסגת גבול

8. סעיף 447(א) לחוק העונשין המגדיר את העבירה של הסגת גבול קובע כדלקמן:

עמוד 3

"447. (א) העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס,

להעליבו, להקניטו, או לעבור עבירה, דינו - מאסר שנתיים:

(1) נכנס לנכס או על פניו;

(2) לאחר שנכנס כדי לנכס נשאר שם שלא כדין."

9. **היסוד העובדתי** בעבירה של "הסגת גבול" מורכב מהרכיבים הבאים: כניסה למקרקעין; הנמצאים בחזקתו הממשית של אדם אחר; ובלי זכות חוקית לכך (יעקב קדמי **על הדין בפליילים** (חלק שני: על הפגיעות ברכוש) (תשע"ג - 2013), 1171) (להלן: **קדמי**). במקרה שבפני מתקיימים כל רכיבי היסוד העובדתי. ואבהיר:

א. כניסה למקרקעין: אין מחלוקת שהנאשם נכנס לתוך בית אביה של המתלוננת.

ב. הנמצאים בחזקתו הממשית של אדם אחר: בפסיקה נקבע שכאשר המחזיק הממשי מתיר לצד ג' ללון בביתו, הלינה (או לענייננו ה-"החזקה הזמנית") של צד ג', היא מכוח רשותו של המחזיק הממשי, כאשר מעמדו של צד ג' כאורח ברשות עשויה לפקוע או להתבטל, בין במותו של המחזיק הממשי ובין בהודעה ממנו (ראו ע"פ 151/52 שפירא נ' קיפניס פ"ד ח 1034, 1037 (1954)). בנוסף, גם כאשר מדובר בבני זוג שמתגוררים באותה דירה והבעל עוזב את הדירה עקב סכסוך עם אשתו, בעת שהבעל מתיר לצד ג' להיכנס לדירה ללא רשותה, כניסתו של צד ג' לדירה תקייה את העבירה של הסגת גבול, וזאת גם אם הבעל הוא הבעלים היחיד של הדירה ללא האישיה (ע"פ 63/58 עג'מי נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד יג 421, 425-430 (1959)).

במקרה שבפני, לאור העובדה שמדובר בבית אביה של המתלוננת ושבזו היא מתגוררת בדרך קבע, יש לראותה כמי שמחזיקה בבית באופן ממשי ובעוד שהנאשם הוא רק "אורח". כניסתו של הנאשם לבית אביה של המתלוננת, גם אם נעשתה בתדירות גבוהה לאור הקשר הזוגי שהיה לו עם המתלוננת, היא מותרת רק מכוח רשות מפורשת ממנה. רשות זו צריכה להתקבל כל פעם מחדש והמתלוננת רשאית לשלול את אותה רשות בכל נקודת זמן כפי שתחפוץ. עם קבלת הודעה מעין זו שכניסתו ונוכחותו בבית אביה של המתלוננת איננה רצויה, על הנאשם לעזוב מיד את הבית.

ג. ללא זכות חוקית: רכיב זה, אמנם אינו מופיע בלשון החוק, אך בפסיקה נקבע שיש לראות רכיב זה כנכלל מכלל לא בעבירת הסגת הגבול (**קדמי**, עמ' 1175). במקרה שבפני, בעת שהנאשם נכנס לבית בניגוד לרצונה של המתלוננת, הרי שמדובר בכניסה ללא זכות חוקית.

9. **היסוד הנפשי** בעבירה של הסגת גבול הוא כי "המעשה האסור" של הסגת גבול יעשה "כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה". יוצא מכך, שנדרשת כאן "**כוונה**" (קדמי, עמ' 1174, 1181-1184). לאור העובדה שהנאשם נכנס לבית בניגוד לרצונה של המתלוננת, והתנהג בצורה מחפירה בכך שצעק לעבר המתלוננת, קילל אותה ואף תקף אותה, ברור שהתנהגות זו נעשתה מתוך כוונה להפחידה, להעליבה, להקניטה או לעבור עבירה.

10. לסיום, הנני קובע שהעבירה של הסגת גבול מתקיימת במלואה. עבירה זו בוצעה פעמיים וזאת בשל שתי הכניסות לבית, תחילה כניסה ויציאה, ובהמשך כניסה חוזרת.

סוף דבר

11. לסיכום, הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות: שתי עבירות של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, וכן שתי עבירות של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.